Brev från Selma Lagerlöf till Valborg Olander: 1915-1920 : Ep. L 45 - 30

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library of Sweden

Mårbacka , Sunne, I . 4. 1916

Kära älskade vän.

I dag är jag oppe igen, och skall nu äntligen försöka tacka dig för alla dina kärleksfulla brev. Framförallt blev jag riktigt rörd , när du tänkte på att sända mig din kappa. Jag undrade just hur jag skulle bära mig åt, men Stockholm har ju många resurser, och jag tänkte nog , att jag skulle få lov att köpa mig en. Ja , nu blev det inte av något, vare sig med det ena eller det andra, och i dag är jag allt så förargad över att det skulle falla sig så, att jag inte skulle kunna hålla mitt löfte till värmlänningarna. Jag tror nog , att jag hade orkat resa dit och gå opp på fästen , för det är ju alltid så med influensan , att man kan hålla sig oppe , om man riktigt vill, men jag var rädd för att jag dels inte skulle orka hålla tal med tillräcklig kläm och myndighet, dels att jag skulle bli så överansträngd , att jag inte skulle kunna arbeta i flera månader. Jag vet ju hur det gick efter nobelfästen och efter akademitalet , då blev det en årslång vila för mig efteråt, och det tycker jag inte, att jag har rätt att riskera en gång till. Men det är förskräckligt att narra människor , som ha räknat på ens hjälp. Alltihop är så tråkigt att tänka på .

Det , som däremot gick riktigt bra, var uppvaktningen av Karlstads-sångarna. Jag hade legat på natten eller rättare sagt morgonen och satt ihop ett par ord , som jag kunde utantill, så att jag kunde besvara deras tal . Det var helt obetydligt , men det blev stämning efter det. Människorna fingo det intrycket , att de voro välkomna och hade gjort mig en glädje genom att komma, och sedan blev de riktigt glada och lyckliga. De tyckte , att de hade haft en riktigt fästlig stund och det var det också för oss alla.

I går gjorde våren sitt intåg här med sol och lärkor, men jag låg till sängs för att äntligen bli bra. Nu , då jag kom opp är det nästan som en helt annan värld. Åkrarna äro svarta och nakna och hela den gamla Svartsjön breder ut sig neråt Engströms till. Mycket stor spänning , att få se hur det står till med råg och annat , som varit nerbäddat sedan november. Folket tror , att det skall bli ett gott år , för det, att det har varit så mycken snö , som har i så lång tid täckt marken.

Jag är ganska eländig och tom i huvudet i dag, så det blir nog inte mycket med brevet. Det gjorde mig gott att läsa , att prins Karl , som är en sådan pliktmänniska inte kunde närvara vid Röda Kors-kongressen.

Det var väl märkvärdigt med Hedén. Jag trodde , att han skulle vara så försiktig och så hemma i alla formaliteter, att han inte skulle ge sådant hugg på sig. Hans uppträdande nu tycker jag också är ynkligt. Alla de fina gossarna krypa ju undan med svansen mellan benen och ha inte alls gjort något ont. Du minns , att han ansåg , att det var en så stor förbrytelse , att vi hade stått och på skämt ute på gatan hållit en omröstning, att hela vårt beslut om förlikning därför borde upphävas, i den Krämerska affären . Men att stå på ett möte och överlägga om storstrejk i händelse av förestående mobilisering, att vilja , att folket självt skall bestämma om det är anfalls eller försvarskrig , som bryter ut , det är nu enligt honom ingenting ~~attstå till svars för~~ som är rättsvidrigt. Jag vill också ha fred, men under nuvarande omständigheter tror jag inte, att man kan våga föreslå så ytterst farliga medel . Men är man sådan fantast, att man gör det , så får man stå för det. Det kan man vinna heder med och till och med få ett nobelpris för. Men detta har inte varit någon äkta fredskärlek utan bara partipolitik. Det är därför , som det väcker så ringa deltagande. På samma sätt är det nog med Edén och Alexandersson. De vilja komma åt högern nu för krigsvänlighet, liksom högern förut grälade på vänstern för försvarsolust. Det är bara partiet , det gäller, annars skulle de tiga stilla.

De få människor , som i Sverige vilja krig gör man alldeles för mycken affär av. Jag tror nog, att liberalerna äro på utdöende, och jag tror , att det till en stor del beror på förbundet med socialisterna, därifrån kom beslutet , att inte bygga F-båten och allt däråv följande elände. Kan du säga mig vad vi då ska göra? Jag vill inte bli höger och inte socialist. Skulle inte kvinnorna kunna bilda ett särskilt parti, som vore klokt och sansat och inte läte locka sig till dumheter för

att få makten. Jag har ett mån och kvinnor förhandlat om olika affärer och jag tycker att kvinnorna har så mycket större känsla, di det gäller något viktigt. Men den dag, den varg, med vägen till krigen kommer, kan hjälp fria Sveriges folk.